

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Fløtkjær: Paa min Gruppes Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag. Det giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger, idet det jo er en Genganger. Jeg finder det naturligt, at man, da de ekstraordinære Forhold, som har været Aarsag til Lovens Gennemførelse, fortsat er raadende, bibeholder denne Lov. Det er rimeligt at give den højtærede Minister den ekstraordinære Bemyndigelse, der her er Tale om, saa at der kan arbejdes saa hurtigt og smidigt, som Forholdene nu engang kræver.

Jeg benytter Lejligheden til at udtale Haabet om, at vort Lodsvæsen, som arbejder under farefulde og vanskelige Forhold, fortsat maa være i Stand til at løse sin samfundsnyttige Opgave og fortsat maa have Beskæftigelse, saa at vi kan faa de Varetilførsler, der betyder saa meget for Landets Velfærd og Økonomi.

Elmquist: Jeg kan paa mit Partis Vegne ganske slutte mig til de Bemærkninger, som den foregaaende ærede Ordfører fremsatte, og anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

P. A. Poulsen (Stenderup): Den Forlængelse, som Lovforslaget tilsigter, kan mit Parti fuldt ud gaa med til. Da Loven i sin Tid blev vedtaget, stod det vel klart for alle, at en Lovgivning her var paa-kraevet. Lodsernes Indsats er altid af stor samfundsmæssig Betydning, og ikke mindst i disse Tider bør man fra Lovgivningsmagtens Side være med til at skabe saadanne Kaar, som i nogen Maade kan betrygge Lodsernes Stilling. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til hurtig Behandling i det høje Ting.

Martin Sørensen (Peterslund): Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg kan indskrænke mig til at takke samtlige Ordførere for de faldne Udtalelser her ved Lovforslagets første Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 77 af 31. Marts 1926 om Statens Regnskabsvæsen og Revision, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 129 af 7. Maj 1937.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2589; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 10).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Steincke: Som det fremgik af den højtærede Finansministers Udtalelser ved Lovforslagets Fremsættelse, er Formaålet med Forslagets § 1 at modvirke unødigt Vidtløftighed ved Regnskabsaflæggelse for Staten ved at overlade Finansministeren i højere Udstrækning end hidtil at fastsætte, i hvilket Omfang Indsendelsen af Regnskabsoplysninger i hvert enkelt Tilfælde skal finde Sted. § 2 gaar ud paa at stryge en upraktisk Bestemmelse, der fra den gamle Kasseforordning af 1840 er gaaet over i Statsregnskabslovens § 38. Den vedrører Skifterettens Opgaver ved en Kassebetjents Død.

Vi maa fra vor Side anse begge disse Ændringer, altsaa det samlede Lovforslag, som baaret af Ønsket om rent praktiske Forbedringer, og jeg kan derfor anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling i det høje Ting.

Stegger Nielsen: De ved nærværende Lovforslag foreslaaede Ændringer i Lov Nr. 77 af 31. Marts 1926 om Statens Regnskabsvæsen og Revision maa, som der allerede er gjort Rede for, kendetegnes som Ændringer af rent praktisk Karakter, nærmest tilsigtende at à jourføre de herhenhørende Forhold efter Nutidens Krav. Da disse Ændringer er foreslaaet af Statsregnskabsraadet, det vil sige Statsrevisorerne og Hovedrevisorerne, og tiltraadt af Finansministeriet, kan jeg i Henhold til saavel Bemærkningerne til Lovforslaget